

คุณกระต่ายนักจัดหาบ้าน

もりの おへやを しょうかいします

เรื่อง คุมิโกะ โมอิจิ

ภาพ ยูมิ ชิโมะคาวาระ

แปล หนึ่งฤทัย ปราดเปรี๊ยะ

ภายในโพรงไม้ใหญ่ที่อยู่ลึกเข้าไปบนภูเขาคือบ้านของคุณกระต่าย
คุณกระต่ายชอบช่วยเหลือเพื่อนๆ เป็นที่ที่สุด

เมื่อเข้าสู่ฤดูใบไม้ผลิ

ทั่วทั้งป่าก็ปกคลุมด้วยใบไม้ผลิใหม่

คุณกระต่ายยกป้ายออกมาตั้ง บนป้ายนั้นเขียนไว้ว่า...

ยินดีจัดหาบ้าน สำหรับใครก็ตามที่อยากได้บ้านในป่าแห่งนี้

ไม่นานนัก คุณนกเค้าแมวสองตัวก็บินมาหา

“มีบ้านที่เหมาะสมสำหรับเป็นรังวางไข่และเลี้ยงลูกน้อยไหมจ๊ะ”

“มีจ๊ะ” คุณกระต่ายยิ้ม

“ฉันจะจัดการให้ มีที่หนึ่งที่เหมาะสมกับพวกคุณมากเลย”

คุณกระต่ายนำทางคุณนกเค้าแมวทั้งสองมายังต้นแอปเปิล
ดอกสีขาวของมันเริ่มผลิบาน
และมีโพรงขนาดใหญ่อยู่ที่ต้นแอปเปิลนี้ด้วย
“ถ้าเป็นที่นี่ละก็ ฉันคงวางไข่และเลี้ยงลูกได้อย่างสบายใจเลยละ
ขอบคุณมากนะ คุณกระต่าย”

เมื่อฤดูฝนผ่านพ้นไป
ทั้งดอกไฮทาร์บุงุโรระและดอกฟูโรไซต่างก็แบ่งบานในทุ่งหญ้า
“เอ...ป่านี้คุณนกเค้าแมวคุณนั้นจะเป็นอย่างไรบ้างนะ”

คุณกระต่ายจึงแวะไปเยี่ยมที่ต้นแอปเปิล
แล้วก็ต้องแปลกใจเมื่อเห็นลูกนกเค้าแมวสามตัว
เกาะอยู่ตรงกิ่งไม้ข้างโพรง
ลูกนกทั้งสามมีขนสีเทาอ่อนนุ่มปกคลุมทั่วตัว
บางตัวก็หรีตา ขยับปีกพืบพืบ พืบพืบ
คุณรักนกเค้าแมวกลายเป็นพ่อแม่ไปเสียแล้ว
ทั้งสองเฝ้ามองลูกๆ อยู่หลังพุ่มใบไม้ใกล้ๆ นั้น

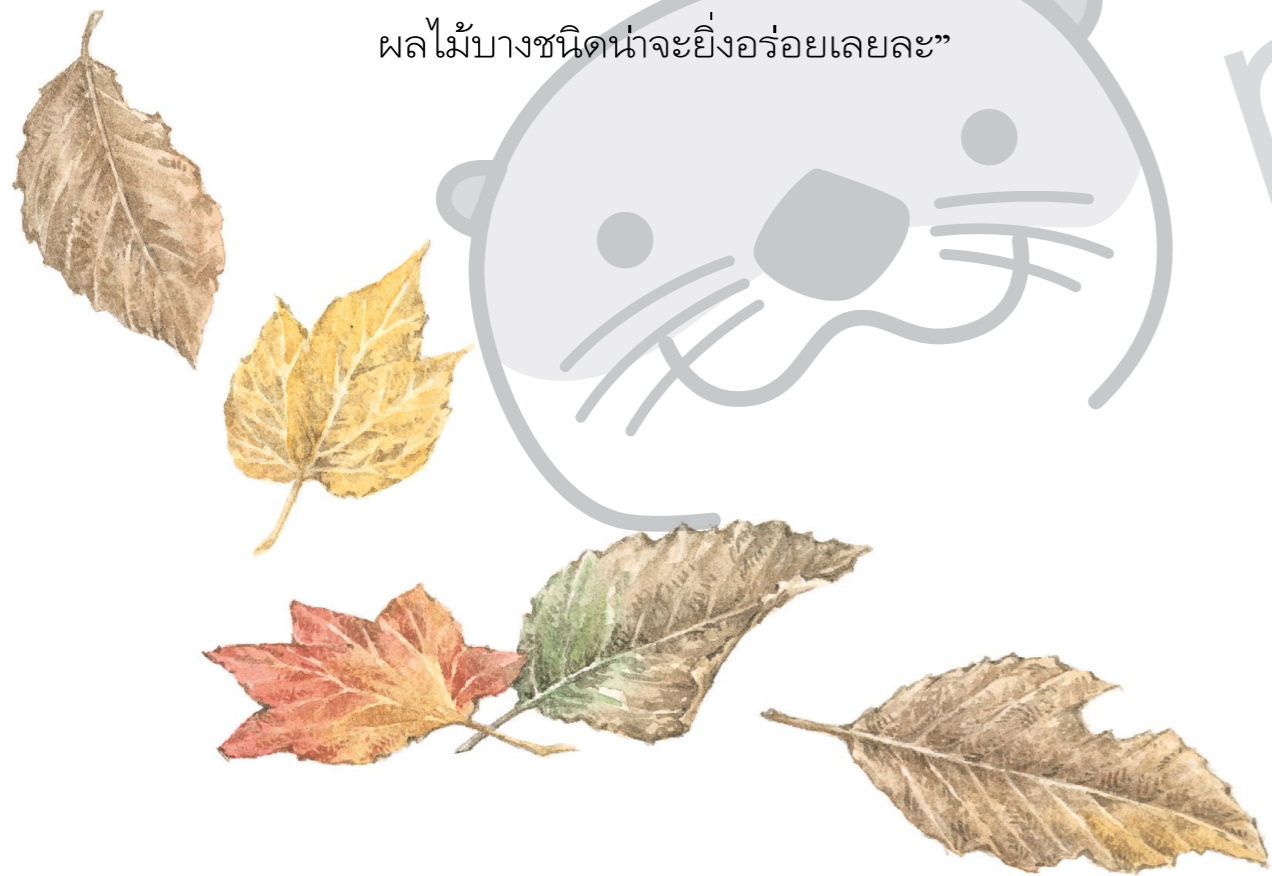
“หรือว่าพวกลูกนกเพิ่งออกจากรังวันนี้นะ”
คุณกระต่ายมองเหล่าลูกนกเค้าแมวด้วยรอยยิ้ม

ฤดูร้อนผ่านพ้นไป ใบไม้เปลี่ยนเป็นสีแดงบ้าง สีเหลืองบ้าง
ยามเช้าช่างหนาวเหน็บ น้ำค้างแข็งแลดูขาวโพลนไปหมด

วันหนึ่ง คุณดอร์เมาส์ตัวจิ๋วมาหา
“พอจะมีบ้านที่มีผลไม้อร่อยๆ อยู่ใกล้ๆ บ้างไหมล่ะ
ฉันจะได้กินให้พุงกางไปเลยในช่วงฤดูหนาว”

คุณกระต่ายตอบพร้อมรอยยิ้ม
“ได้สิล่ะ คุณดอร์เมาส์
มีที่ที่เหมาะกับคุณอยู่พอดี
ช่วงที่มีน้ำค้างแข็งแบบนี้
ผลไม้บางชนิดน่าจะยิ่งอร่อยเลยล่ะ”

กดลองอ่าน

